

ای خواجه بازرگان از مصر شکر آمد
وان یوسف چون شکر ناگه ز سفر آمد
-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۶۱۳

غزل شماره ۶۱۳ از دیوان شمس مولانا:
حامل خبری بزرگ و مهم که منظور زندگی، عنایت و توجه او را به گوش جان می رساند.

مردم درباره چه چیز گفتگو می کنند؟
از آن خبر بزرگ که درباره آن با هم اختلاف دارند.
سوره نبا آیات ۱ الی ۳

آگاهی و شناخت انسان بعنوان امتداد هشیاری خبر مهم و بزرگی است که انسان برای شنیدن آن خبر با گوش جان نه با گوش ذهن همانیده شده که سبب اختلاف است مورد آزمون قرار می گیرد تا از خاصیت ذاتی خود در معامله ای سودمند استفاده کند. معامله ای که در آن ذهن هم هویت شده را شناسایی و با باز کردن فضا و پذیرش و تسلیم خبر زنده شدن را به گوش جان بشنود.

جان نباشد جز خبر در آزمون
هر که را افزون خبر جانس فزون

جان ما از جان حیوان بیشتر
از چه؟ ز آن رو که فزون دارد خبر

-مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۳۳۲۶ و ۳۳۲۷

اما این خبر، خبری است که هنگام تسلیم و پذیرش اتفاق این لحظه از درون مرکزی بدون مقاومت و قضاوت به گوش جان می رسد. خبری که هنگام فضاگشایی به صورت صبر و پرهیز، تغییر دید، به صورت معراج و جدایی از همانیدگی و درد، به صورت نور شناسایی و تشخیص معجونی است که انسان را از برکات بسیاری با خبر می کند. برکاتی چون عقل و حس امنیت، هدایت و قدرت شناسایی و تشخیص هر چه بیشتر دید همانیدگی از دید زندگی.

عقل کل را گفت ما زاغ البصر
عقل جزوی می کند هر سو نظر

عقل ما زاغ است نور خاصگان
عقل زاغ استاد گور مردگان

-مولوی، مثنوی، دفتر چهارم، بیت ۱۳۰۹ و ۱۳۱۰

فضای گشوده درون هنگام تسلیم و پذیرش اتفاق این لحظه حامل خبری مهم است که دید عقل کل و زندگی را از دید ذهن همانیده شده با درد تشخیص و اعلام می کند. دید ما زاغ دیدی بدون مقاومت و قضاوت در این لحظه است که با نور شناسایی خود از جستجوی ذهنی پرهیز و با رفتن در گذشته و آینده به هر سو نظر نمی کند. دید ما زاغ حامل خبری مهم و بزرگ است که انسان را از مقایسه و ناامیدی از نیاز و خواسته های کاذب و می دانم ها بی خبر می کند. دید ما زاغ دید بدون مقاومت و قضاوتی است که با ماندن در این لحظه و هر سو نظر نکردن مشتاق شنیدن خبری مهم از مرکز عدم از زندگی و انسان های زنده شده به حضور است.

باقیش ز سلطان جو، سلطان سخاوت جو
زو پرس خبرها را کاو کان خبر آمد
-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۶۱۳

خبری که هنگام خاموشی ذهن از مقاومت و قضاوت انسان را متوجه خطرات و لغزش ها در این معامله سودمند می کند.

ای خدای راز دان خوش سخن
عیب کار بد، ز ما پنهان مکن

عیب کار نیک را منما به ما
تا نگردیم از روش سرد و هبا

-مثنوی، دفتر چهارم، بیت ۱۳۵۳ و ۱۳۵۴

ای خداوند دانا و راز دان، عیبها و نقص های مرکز همانیده و ضرر های آن را از ما پنهان نکن، اما سختی کار نیک، همان فضا گشایی و درد هوشیارانه را از ما پنهان کن تا مبادا با اندازه گیری های ذهنی، با ملامت و نا امیدی از این راه سرد و سست شویم.

—مریم، اورنج کانتی